

396

ПРЕЗИДІЯ ВИЩОЇ АТЕСТАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

« 01 » липня 2010 р.

№ 53-09/5

м.Київ

+

Про затвердження паспорту спеціальності

На підставі клопотання Міністерства охорони здоров'я України, Академії медичних наук України, окремих вчених, рекомендації експертних рад з клінічної медицини, профілактичної медицини ВАК України і подання відділу медичних та аграрних наук, у зв'язку з необхідністю врахування сучасного розвитку медицини, президія ВАК України

ПОСТАНОВЛЯЄ:

Затвердити паспорт спеціальності (додається):

14.01.38 – загальна практика-сімейна медицина

Голова ВАК України

В.Ф.Мачулін

Вчений секретар

М.С.Держанок

Оригінал

ПАСПОРТ СПЕЦІАЛЬНОСТІ

394

14.01.38 - загальна практика-сімейна медицина

I Формула спеціальності

Галузь медичної науки і практики, яка займається науковим забезпеченням збереження здоров'я пацієнта, сім'ї, громади та надання медичної допомоги при первинному контакті пацієнта з системою охорони здоров'я при всіх видах нездоров'я незалежно від віку, статі, інших особливостей пацієнта шляхом дослідження медичних потреб населення, сімей різних типів, громад, захворюваності та поширеності, діагностичної та прогностичної цінності синдромів та симптомів, захворювань на різних стадіях їх проявів, розробки методик прийняття клінічних рішень, ефективних та економічно доцільних методів корекції факторів ризику, профілактики, ранньої діагностики, лікування найбільш поширених захворювань; привнесіння існуючого і розроблення нових підходів в системі охорони здоров'я.

Об'єктом дослідження спеціальності «загальна практика-сімейна медицина» є система первинної медико-санітарної допомоги (ПМСД) та її компоненти (пацієнти, сім'ї, громади, Медична практика в системі ПМСД).

II Напрямки досліджень

2.1. Епідеміологічні дослідження поширеності найбільш розповсюджених захворювань та синдромів; найбільш поширених проблем зі здоров'ям в практиці сімейного лікаря; природного перебігу та прогнозу типових приводів для звертань в загальній практиці; динаміки захворюваності та смертності залежно від основних факторів: віку, статі, місця поселення (місто/село), соціальної групи, характеристик сім'ї.

2.2. Дослідження та моніторинг факторів ризику захворювань, розробка прогностичних критеріїв.

2.3. Обґрунтування медичного та психосоціального забезпечення в загальній практиці; особливості прийняття клінічних рішень; сфера компетенції лікаря загальної практики; розробка профілактичних, скринінгових, діагностичних, лікувальних, реабілітаційних програм, ефективних в умовах первинної ланки; організація мультидисциплінарної команди лікаря загальної практики/сімейного лікаря; взаємозв'язки та співпраця сімейного лікаря з іншими спеціалістами охорони здоров'я на вищих ланках надання допомоги; особливості надання невідкладної допомоги на рівні ПМСД; розробка програм само- та взаємодопомоги.

2.4. Розробка та впровадження нових діагностичних методів для виявлення захворювань на ранніх стадіях розвитку.

2.5. Дослідження та розробка методів координації медичної опіки та підтримки пацієнтів з будь-якими проблемами здоров'я. Вивчення аспектів довготривалих відносин між лікарем та пацієнтами з хронічними захворюваннями, обґрунтування стратегії ведення хворих при хронічних патологіях.

2.6. Обґрунтування стратегій забезпечення якості первинної медичної допомоги; розробка стандартів діагностики та лікування; розробка індикаторів якості, системи оцінки та моніторингу якості первинної медичної допомоги.

2.7. Дослідження пацієнтів в загальній практиці; системи зв'язків між практикою і індивідом/сім'єю/громадою/системою охорони здоров'я; потреб у первинній медичній допомозі, очікувань від лікарів загальної практики та поведінки пацієнтів; сприйняття пацієнтом захворювання та стратегія його подолання; відносин «лікар-пацієнт» та «лікар-члени сім'ї», готовності пацієнтів виконувати призначення лікаря та розробка методик досягнення комплаєнсу; способу життя та розвитку захворювання в сім'ї, у одиноків та адівців; новітніх проблеми та проблеми обслуговування окремих груп пацієнтів (іноземців, біженців, безробітних, душевнохворих); обґрунтування моделей пацієнт-орієнтованої медичної допомоги; методик ефективного спілкування лікар-пацієнт біопсихосоціального (холістичного) підходу.

III Галузь науки, з якої присуджуються наукові ступені:

Медицинської науки.